

वा० रा०

॥९०॥

॥ २३ ॥ लुंठमानः ॥ इतिरामाभि० वा० कि० अष्टचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ समाश्वास्य वानरानितिशेषः ॥ १ ॥ २ ॥ रक्षः
तद्रूपोपहर्तेत्याद्यर्थः ॥ ३ ॥ नोमहान्यातः मासमध्येइतिशेषः ॥ तन्मध्येऽल्पोऽवशिष्टइतिभावः ॥ परावृत्यगमने महदनिष्टमित्याह ॥ सुग्रीवश्चेति ॥ ४ ॥ तथाविचिनु
अन्यदेवापरंघोरंविविशुर्गिरिगह्वरं ॥ तेविचित्यपुनःखिन्नाविनिष्पत्यसमागताः ॥ एकांतेवृक्षमूलेतुनिषेदुर्दीनमानसाः ॥ २३ ॥
इत्यार्षे श्रीम० वा० कि० अष्टचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ अथांगदस्तदासर्वान्वानरानिदमब्रवीत् ॥ प
रिश्रांतोमहाप्राज्ञःसमाश्वास्यशनैर्वचः ॥ १ ॥ वनानिगिरयो नद्योदुर्गाणिगहनानिच ॥ दरीगिरिगुहाश्चैवविचिताःसर्वमंततः ॥ २ ॥
तत्रतत्रसहास्माभिर्जानकीनचदृश्यते ॥ तथारक्षोपहर्ताचसीतायाश्चैवदुष्कृती ॥ ३ ॥ कालश्चनोमहान्यातःसुग्रीवश्चोग्रशासनः ॥ त
स्माद्भवंतःसहिताविचिन्वंतुसमंततः ॥ ४ ॥ विहायतंद्रींशोकंचनिद्रांचैवसमुत्थितां ॥ विचिनुध्वंतथासीतांपश्यामोजनकात्मजां
॥ ५ ॥ अनिर्वेदंचदाक्ष्यंचमनसश्चापराजयं ॥ कार्यसिद्धिकराण्याद्दुस्तस्मादेतद्वीम्यहं ॥ ६ ॥ अद्यापीदंवतंदुर्गंविचिन्वंतुवनौकसः ॥
खेदंत्यक्त्वापुनःसर्ववनमेवविचिन्वतां ॥ ७ ॥ अवश्यंकुर्वतांतस्यदृश्यतेकर्मणःफलं ॥ परंनिर्वेदमागम्यनहिनोन्मीलनक्षमं ॥ ८ ॥
सुग्रीवःक्रोधनोराजातीक्ष्णदंडश्चवानराः ॥ भेतव्यंतस्यसततंरामस्यचमहात्मनः ॥ ९ ॥ हितार्थमेतदुक्तंवःक्रियतांयदिरोचते ॥ उच्य
तांहि क्षमंयत्तत्सर्वेषामेववानराः ॥ १० ॥ अंगदस्यवचःश्रुत्वावचनंगंधमादनः ॥ उवाचव्यक्तयावाचापिपासाश्रमखिन्नया ॥ ११ ॥
ध्वं यथा सीतांपश्यामइत्यन्वयः ॥ ५ ॥ अनिर्वेदमखेदं ॥ दाक्ष्यं सामर्थ्यं ॥ अपराजयं कार्यापराङ्मुखत्वं एतत् वक्ष्यमाणं ॥ ६ ॥ हेवनौकसः इदं दुर्गवनमद्यापि विचिन्वं
तु भवंतः ॥ आदरात्पुनराह ॥ खेदंत्यक्त्वा पुनःविचिन्वतां ॥ ७ ॥ निर्वेदं खेदं ॥ नोन्मीलनमनुन्मीलनं अनुद्योगइतियावत् ॥ नक्षमं नयुक्तं ॥ ८ ॥ तत्रहेतुः ॥ सुग्रीवइ
ति ॥ ९ ॥ यदि मदुक्तमेतन्नरोचते तर्हि यदन्यत्क्षमं तदुच्यतां ॥ १० ॥ ११ ॥

कि० कां०

॥९०॥